

(убиец-паша). Той се расходилъ по всички Македония; събралъ отъ българитѣ, гърцитѣ и турцитѣ повече отъ хиляда лири и често ги заставлялъ да изплащатъ тѣзи сумми въ 24 часа. Разбойниците, като сж увѣрени въ мълчаливата поддръжка на правителството и, най сетнѣ, като знаятъ, че съ своитѣ пари тѣ всекога ще могатъ да се освободятъ, отъ день на день все по добръ и по добръ си нареждатъ работата. Въ планинитѣ тий си иматъ укрѣпени мѣста и оттамъ слизатъ да опустошаватъ страната и да ловятъ хората, които отпущатъ само слѣдъ голѣми откупи. Тий крадатъ 10, 12 годишни дѣца и ги подхвърлятъ на най срамни поругания. Откупа трѣбва да се достави скоро; ако-ли се забавятъ, то убиватъ плѣнниците безъ всеко милосърдие или пъкъ ги изгарятъ живи. Тия разбойници минаватъ даже прѣзъ селата, като носятъ на коли главитѣ на своитѣ жертви и съ това разпространяватъ ужасъ между населението. Безполезно ще бжде да прибавяме, че тий крадатъ жени и моми, които оставятъ у себе си за наслаждение или ги изнасилватъ и ги заминаватъ.

„Отъ турската полиция селянитѣ се боятъ толкова, колкото и отъ разбойниците. Властитѣ ужъ испращатъ по селата баши-бузучи да ги прѣслѣдватъ, но тий вмѣсто да гонятъ разбойниците, горятъ селата, мжчатъ хората за пари и ядение, а пъкъ ако имъ откажатъ, тий арестуватъ нещастнитѣ подъ прѣдлогъ, че тѣ сж революционери. Турскитѣ войници тий сжщо посѣдватъ въ тѣзи села, дълго врѣме ги хранятъ селянитѣ, а когато си отиватъ, слѣдъ нѣколко недѣли искатъ отъ кмета на селото удостовѣрение, че сж заплатили всичко, което сж взели, мкаръ че всичко сж вземали безплатно. Когато питатъ военнитѣ началници, защо тѣ не нападатъ на разбойниците, които сж испратени да прѣслѣдватъ, то тий отговарятъ: „Защо да излагиме войницитѣ на разбойническитѣ крошуми? Намъ тука ни е много добръ“.

Економическото положение е печално: търговията се нмалжава отъ день на день, тѣй като за търговцитѣ не сжществва безопасность; ако тий избѣгатъ отъ разбойниците, то срѣ-